

Atiduok Tėvynei, ką privalai!

PRIS RYMANČIO

RŪPINTOJĖLIO

LLKS visuomeninės minties organas

1950 m.

sausis

Nr. 1 (7)

LAISVĖS KOVOTOJUS -

PARTIZANUS IR JŲ

BICĪULIUS,

BICĪULIUS LAISVO

LITUVIŠKO ŽODŽIO

PER REDAKCIJĄ

SVEIKINA

NAUJŲJŲ METŲ SULAUKUSIUS:

ATIDUOK TĖVYNEI,

KĄ PRIVALAI,

TADA ĖLIETUVA SVEIKINS

SAVO LAISVĄ DIENĄ

1 prasiti žengdami karžygių laikai, iške -
lia dieną naujam gyvenimui.

- Lietuvai, kas busi 1950 metais? - Klausis
šita diena.

Dejuoja Sibiras į šitą klausimą, sunkiai
atsidūsta kalėjimas, lietuviškas miestas ir
kaimas MGB siaubemas židri į tave, Partiza -
ne.

- Kas busi tu, Partizane, tu bus ir Lie -
tuva! - Naujųjų Metų lietuviška diena atsa -
ke.

Karžygių laikų nešėjau į 1950 metus! Į ta -
ve lietuvių žmogaus gyvenime akys nukreip -
tos. Tu žvaigždė, kuri Lietuvai meloidžia nu
krypti nuo kelio - nuo gyvenimo. Partizane,
mesk žvilgsnį į tave nueitą kelią.

Belševizmas atėjo pas mus belševizmu mūsų
gyvenime paversti, - tik tu, Partizane, tą
gyvenimą lietuvišku padarei. Lietuvius bel -
ševizmas surūšiove, kad rūšių kevoje lietu -
viai patys save sunaikintų, - tave karžygiš -
kas pasiryžimas lietuvius lietuvišiais gyven -
imui išlaikė. Belševizmas nešė Lietuvai jos
gyvenime išniekinimą, kad jis žmogaus gyve -
nimui nykus praeikimas tebutų, - tu lietuviš
ką gyvenimą pavertei Karžygių buitimi, kad
visa žemė juo didžiūnotųsi.

Partizane, tai tave nueitas kelias! Parti -
zane žvilgsniu žvelki ir į save ateitį.

Lietuves diena ir šiandien, Partizane, ne -
šviesesnė tau už tą dieną, kurioje Motina
tave pirmam žygiui laimino. Ne vien tave kū -
nas žindų užgautas, - skaudžiai sužeista ir
tave širdis, tave lietuviška siela. Kur žvel
gi, Partizane, ten regi save skausmą! Tu ken
ti tuos skausmus, kuriuos visai žmonijai
belševizmas lėmė. Tu Karžygiu šituos skaus -
mus perneši, kad žmonija nuo jų atsigintų, -
tai tave ateitis, Partizane!

Kai žmogus, žmogaus akim žvelki į Viešpaties kelius, kuriais žmogus keliauna. Kai tu žmogų šautuvąėjai apgiati save ir save žemės garbės, girdėjai ir "išminčių" kalbas, kad dulkė prieš vėją kyla. Tuo laiku, kai prisieki Partizanu, "išminčiai" tau rodė, kad bolševizmas laimėjo ir Balkanus.

Gaila šiandien širdėti į buvusius "išminčius", - jie ir patys nežino už ką kenčia Sibire. Jie tikri kankiniai, - nelaimingas jiems likimas jiems lėmė kančią, kad dulkėmis iš gyvenime išnyktų.

Partizane, skausmo akimis žvelgi į kritusius Lietuvos Karūgybius, - jie tavo broliai; skaudančia širdimi regi Sibire save Motiną, kuries girdi tau duotą palaiminimą; susėpusi tavoji siela regi Motiną, Tėvą, Sėdę, broliu buvusius tavo gyvenime laimintuosius iš - trėmimo, kalėjimuose, - jie miršta už tiesą ir save kiamą.

Heranus ir Balkanus šiandien. Kai tu Partizanu kilai kovai prieš bolševizmą, kamu - nistai Raikė, Kestėvas ir daugelis kitų šlevine "išminčių" Staliną, kurie dėka jie save šalių viešpačiais paliko. Jie negalėjo Staline nešlevinti ir nelaikyti jė tėvu, - jis jiems buvo viskas, nes ti jė pagalba prieš juos jų artimieji buvo niekas. Staline įsakymu Raikė ir Kestėvas parengė planus, kad jų suniekintus kraštus Stalinas prijungtų prie tikro savo draugo - Tite šalies.

Vergai save atliko: kas nekėjo niekinti save artimą, tas paaiskino ir save tėvą - Tite išdavė Staline priešams Raikė ir Kestėvas Staline įsakymu parengtus planus; už Tite išdavystę, kuri Stalinui kartuves pa - statė, mirtimi užmekėjo Raikė ir Kestėvas, - juk Tita! Stalinas užmekėti korštū nega - li!...

Tite išdavystė komunizmą laidetuvėms pa -

rengė: Raikas ir Kestovė buvo visų šalių komunistams pavadė, kas jų laukia, jeigu jie ne belševikui - rusui, bet sau sieks valdžios saveje Tėvynėje. Prieš neišvengiamą komunizmui karą, kas parengė Raikas ir Kestovė būtų, tas tik pikčiausiu pasauliame komunizmas priešui tegali būti, - jūe yra rusiškas belševizmas - Stalinas; jeigu Stalinas parengė komunizmui Tite, tai argi šitas "genijus" netinka ir komunizmui išduoti?

Ne vienas ir mūsų komunistų ir jų bernų dejuoja Sibire, - nei šleivas, caras nei galimas jiems išvadavime neduos. Jie kalti belševikui, kad lietuviams gimę; prakeikė juos tauta už tas žaizdas, kurias per save žverišką aklumą jie jai padarė.

Nelinksmė, partizane, tavo ir nūdieną už pirmąją Partizane dieną, - daug dar yra tavo tautiečių, kurie akli Staline klustai.

Kryžiaus karą ženkliai žemėja sutinka 1950 metus. Šitas karas - prieš belševizmą.

Daugel metų belševizmas žemėjęs gyvenimą ašine. Per daugel metų belševizmas tiek prisigėdė sau priešų, kad, žengdamas į 1950 m., jis terėgi prieš save karą frontą, kuris je valdomą žemę apjuosę, kuris je viduje išugdytas, - belševikas negali juk pasitikėti nė vienu Staline draugu, nes jis negali žinoti, kuris iš jų išduoda ar išduos Staliną je priešams.

Zvelgi, Partizane, į 1950 metus, - jie tau keves metai, Tava keva, kad Lietuva Staline klustez išvengtų, kad tavo žemės gyvenimas Kryžiaus kare prieš belševizmą dalyvautų, kad tavo gyvenimą laisvintų tavo brolis - Kė Karžygis.

Partizanas į 1950 metus perneša Karžygių laikus. Į tavo, Partizane, žvelgdama Lietuva, per mūsų bus didvyrių žemė!

V I S U O M E N I N Ė V E I K L A

Pelitinis skyrius

V a l k ė n a

Amžių knygos lapų verčiama

1949 m. pavasarį, sugrįšęs iš Paryžiuje vykusios užs. reik. min. tarybės konferencijos, Višinskis spaudos atstovams pareiškė, kad, padarius atitinkamų nuolaidų, iš abiejų pusių - kapitalizme ir komuniste, tarp šių dviejų valstybinių sistemų bus galimas taikus bendradarbiavimas. Iš šitų politike išvedžiejimų išsima, kad, jeigu nebūtų nuolaidų, tai tada tarp komuniste ir kapitalizme teliktų galimas tik netaikus bendradarbiavimas - karas. Kad galima būtų kalbėti apie nuolaidas visuoseje, pirmiausia padarykime į jas įvadą.

Meletevas - TSRS vyriausybės vardu - iš pasaulinio gyvenime tarp kito reikšlavo: Juoslavijai Trieste; Persijaui Kavame vyriausybės, o iš jo Azerbaidžanai autenemijes; iš Jugoslavijos pradėjus Graikijos namų karą, demokratinio pasaulio nesikišime į šal-

kamų reikala; Suomijai primtus Pekales vyriausybę, šios valstybės karinės pajungos su TSRS.

Zinome, kad dėl visų šitų reikalavimų TSRS vyriausybė ne tik nusileidė, bet ir tai, kad TSRS reikalavimų patenkinimas baigiasi tuo, kad draugas - Kavalas, Pekala, Tito - apgauna draugą - Staliną. Ir šitie apgavimai eina iki to, kad tarp draugų palieka ne išvengiami karai. Tada: argi įmanoma tarp tautų taikiai bendradarbiavimas, jeigu demokratija komunizmui darytų nuolaidas? Argi komunizmo draugai tarp savęs nekariautų?

Be įvade žvelkime į visumą, prieš tai prisimindami 1940 - 41 pas mus siautėjusius bolševikiškus netus. Išdidūs politrukai tada klicdėje, kad kapitalizme priešingumose paskendęs pasaulis negalėjo išvengti antro pasaulinio karo, kad šis karo neišvengs ir save galutinai nusilpime. Politrukai tada tvirtino, kad šitas nusilpimas iš anksto Staline pramatytas, kad tai įgalins TSRS piktuoti žmonijai komunistinį likimą - iškelti virš Berlyne, Londone, o paskui ir virš New Jerke raudoną vėliavą.

Pergalės prieš nacistinę Vokietiją praga paskelbdamas Stalinas sau dievu patrankas, tuo bolševizmui pranešė, kad pribrendęs laikas virš pasaulio sostinių iškelti raudoną vėliavą. Nuo įsakymo prabilti save dievui - pradėti pasaulinę revoliuciją, Staliną sulaukė atomo bombos nebepaslyptis.

Šite akyvaizdėje Stalinas prieš demokratiją padarė pirmą nuolaidą, - 1945 m. rudeni Melitevas išvyko į užs. reik. min. tarybės konferenciją - į Londoną. Tik šioje konferencijoje melitevas laikinasis rodė, kad su žmonija ir komunizmas suprantas, jog atomo

bomba žmonijai gyvenime lemti negali, - tuo laiku atome bombą tegalėjo sugriauti Kremlį, kuo bolševizmą būtų perkėlus į pegrindį, kad amžius jis vadovautų tautų "išsi-vadavime" kevens į tą gyvenimą, kuriuo gyvenama Rusija - pasak bolševizme - išgelbėje save ir žmoniją nuo vergavimo nacizmui, - dėlto Helsteve nesukalbamamas konferenciją pavertė nieku.

Pe šies konferencijos paslaptingas Sta-line dingimas tesuprantamas taip, kad vienuose jis ryžesi perkratyti tuos save plamus, kurie jį ar pasaulinį komunizmą privedė prie prarajos: išakius prabilti save dievui, tuo Kremliai ir sau sulaukti atome bombos; leistis į demokratinį bendradarbiavimą su Cerčilie vietiniskais lieka kas ir tikėti, kad komunistinė valstybė gali laikytis kapitalistinio pasaulio apsupta.

Atsilygindamas už Stalino nuolaidą, nuolaidą Staliniui padarė Trumanas, - 1945 m. pabaigoje atvyko į Kremlį su Staliniu asmeniškai pasitarti. Pe šite Stalinas padarė extra nuolaidą, - TSRS vyriausybė sutiko dalyvauti SNO darbuose.

Šites nuolaidos sąlygą Stalinas padarė 1946 m. pradžioje, paskelbdamas save pکاریnį peakmetį. Site plane paskelbimas re-dė, kad Kremlius įtikinatas, jog palikus Amerikos žemumą JAV problema, Europa su jos valdėmis telieka rusiškais klausimais. Tais metais Dardanely TSRS ir reikalave, kaip teisinge rusiškoje klausime išsprendime; Afrikoj buvusių Italijos kelenijų - ar jų dalies, kaip pavyzdžie naujai demokratijai prasiplėsti tarp Afrikos tautų.

Save plane pasisekimą Stalinas rėmė didžieje kare pکاریis pretu. Jis pilnai tikėjo, kad JAV neatsisakys nuo save izoliacionistinės politikos kurse, kad ir pe šie

kare JAV nusigręš nuo "persenusios" Europos nugalavimų. Šite aktyvaizdeje plane pasise - kima turėje garantuoti rusiškoji duona, kuries iš save kelchezaiskų Stalinas garantavosi kalmus. Už šią duoną TSRS vyriausybė tikėjosi gauti iš Europos tų pramonėi įrengimų, kurių dėka TSRS - save pramonės su - klestėjimu - per penkmetį turėje pralenti JAV; Kremlius - rusiškesios duonos pagalbavylėsi diriguoti pekariu badaujančias Europes streikus, sabetažą, revoliuciją - iki Europes "prisijungime" prie TSRS.

Antra Kremliui atome bomba buvo 1947 m. paskelbtas Europes atstatyme - Maršale planas. Kad Kremliui jis buvo staigmena, parede galėjimas Lenkijos ir Čekoslovakijos vyriausybių prie šio plane prisidėti. Kremliū šitas planas pritrenkė tue, kad į Europes gyvenimą įsijungdama JAV, rusišką duoną padarė europai visiškai nereikalingą. Pramonėi įrengimų, kurienes Stalinas užplanave TSRS šaliesi, Maršale planu nusoderninama Europes pramonė pati pradėje trūkti. Maršale planas, pertvarkydamas europą JAV pavyzdžia, ne tik mūdieni Stalino planą pavertė tikru nieku, bet ir ateityj Europeje kemonizmui plėstis teredė tekias sąlygas, kuries tam reikalui yra JAV šalyje.

Prieš šitą Europes amerikinizaciją Kremlius atsakė kemiferme sudarymu. Nors tai yra JAV gūdimimui, bet į kemiferme sudėti neįjungus Anglijos kempartijos, tue rusiškas klausimas - JAV interese labai - atsisakė ir nuo Anglijos. Kad tue pačiu, TSRS atsisakė ir nuo Europes valdų, daugiau TSRS nereikalave Dardanelų ir Afrikos kolenijų.

Be šios nuelaidės, 1947 m. spalinių švenčių išvakarėse, per Maskvos radie TSRS vyriausybės vardu Melotevas pasauliui pranešė, kad atome bomba nebepaslapstis. Kad kam

neatredytų, jog čia turima galvoje medžiaginė atomo bomba, per tą patį radijo 1948 m. tu patį švenčių išvakarėse Meletevas pasiūkino žmonijai, kad 1917 metais Rusijoje tebuvo 240.000 komunistų, kad komunistinių ryšių dėka, Rusijoje egzistuoja komunistinė valstybė.

Be pastarosios Meletevo kalbos sekęs Stalinas atviras laiškas Trumenui dėl asmeninio susitikimo reikalo, pasiūkino TSRS atomo bombas paslaptį. Tai reiškė: jeigu JAV neparems rusiškėje klausime išsprendimo, kurie siekia TSRS diplomatijs, tai tą klausimą pasilims spręsti Kremlius - belševizmas.

Atsisakius Trumenui derėtis su Staliniu dėl pasaulio pasidalinimo į kapitalistinį - JAV problemą ir komunistinį - rusišką klausimą, pradėtoje 1949 m. Kremlius taip sankcionavo Meletevo paskutinį pasiūkimą: belševikišku ryšiu pasuke laimėti Kinijos - belševizmui neišsekamos jėgos; iš tarptautinio bendradarbiavimo atšaukdamas TSRS diplomatus Meletevą, į je vietą paskyrė belševiką - žedžie ir veiksmo prasme - Višinskį.

Maždaug po pusmečio Kremlius patsai pareidė ir belševikišku ryšiu pasakmes: 1949 m. spalinių švenčių išvakarėse vietoj TSRS diplomate, per Maskvos radijo prakalbėje VKP (b) CK Stalinas pavaduojęs gen. sekretorius Malenkevas. Įdėmus tai, kad jis ir už diplomatą Meletevą su nelaidėmis prieš demokratiją teliau nušengė, - belševikiškai Malenkevas grasė ir keliojosi tik apsidraudęs šine tvirtinimu: "Niekomet per visą savo isteriją mūsų tėvyne aturėje taip teisingų ir gerai sutvarkytų valstybės sienų". Čia kalbama apie tėvyne, kuri yra TSRS valstybė, dėlte 1949 m. pareidė, kad belševizmas jau atsisake ir nue Italijos su Prancūzija - pradėjus keminfermą grisuoti Titui, ji pri

baigia Stalinas.

Iš čia panašu, kad žmonijai į tėvus ki-
lęs Stalinas aru, į senatvą tiek jau musi-
leide, kad laimingu jaustųsi ir tada, jei-
gu Trumanas iš jo neatistų te, ką jis pri-
gyvenęs. Kadangi šites nuolaidos nėra "tė-
viškesios" Staline širdies žemklas, užtat
pažvelkime ir į tas nuolaidas, kuries prie
šite nusilpninaime komunistinę valstybę pri-
vedė.

Pirma iš tekių nuolaidų turėtų būti 1934.
09.18. TSRS priėmimas mariu į Tautų Sąjun-
gą. TSRS diplomatijs tai laike didžiu save
nuopelnu, bet dėl šie nuopelne idemus tek-
sai klausimas: kiemo būtų buvusi nuolaida
tada, jeigu Tautų Sąjunga būtų įstejusai
mariu į lygiateisių, pilnai suvereninių
tautų šeimą TSRS? Ir, - ar ir Tautų Sąjunga
būtų gavusi TSRS sąjungeje vieną balsą,
kaip vieną balsą tegave TSRS Tautų Sąjun-
goje? Dėl šite žygie TSRS diplomatijs gali
triumfuoti nebent tue, kad rusiškas bel-
ševizmas atkeršije visems TSRS sudarančiom
tautoms už jų nelejalumą Kremliaus pelit-
biūtui tue, kad žmonijes akysse visas jas
pavertė nieke nereiškiančiomis "didžiesiom"
Rusijos provincijomis.

Kai 1939.12.14. už agresiją prieš Suomi-
ją TSRS iš Tautų Sąjungos buvo pašalinta,
tarybinė politinė Afanasjėva dėl šite - Tė
Tautų Sąjunga - brešiūrejs su nusistebėjimu
taria: "Nė vienas agresorius nebuvo pašā-
lintas iš Tautų Sąjungos".

Stebėtis dėl šite tenka nebent tue, kaip
demokratinė diplomatijs sugebėje taip su-
maniai priversti TSRS vyriausybę, kad ji
su tekiu neapdairumu paredytų prieš žmoni-
ją Kremliaus vulgarumą ir cinizumą tarptau-
tines teisės atšvilgiu. Juk, prieš pulda-
ma Suomiją, TSRS galėje bent išstoti iš
Tautų Sąjungos. Juk tarptautinės teisės at-
švilgia TSRS agresijos aktas prieš Suomiją

galētu būt lygas tam veiksmui, jaigu LTSR
uāpultū RFTSR. Kā gi pastaruoju atveju tu
rētu veikti TSRS Aukščāisāieji Taryba?

Iš ūia kiekvienas aišku, kad demokratī-
nē diplematija neudēdamasi TSRS diplomati-
jes šieplusu - beširemiānāies vien brū -
talia jēga, TSRS priēmīnā i Tautū Sējungū
ir iš jes TSRS pašalinīnā tāip sutvarkē,
kad visa šmenija pamatytu, jēg esant gy -
vam tautū agreserīui TSRS - Kremliui, yra
neišveegīami ir tariami agreserīai - bū -
tini agreserīui sumakiati.

Muelsida galims laikyti TSRS priēmīnā
demokratījes bendrinīnke koveje priēš na-
cizmā. Tik, kalbant spie šīā muelsidā, ten
ka prisimīnīti šmenījes gyvenīnke īsipilīe-
tīnā pasakymas, kad Anglija visus karus
īzīmī svētīmēmis aukēmī. Tikrukoje: ūia
me angliškeji gudrybē, e - demokratījes.
Anglijai šīta gudrybē galims primesti ne-
bent dēlte, kad ji pati didšāisāieji de -
mekratīnē valstybē, kartu - īštīkīāisāisias
Europeje demokratīnīs gyvenīnke saugas.

Kadangi antre pasaulīnīs karē treške ir
ji parengē komunistīnē valstybē, dēlte
demokratīja ir pašē TSRS - komunistīnā
valstybē - sau talkinīnku, kad, nugalējus
nācizmā, šī valstybē tvirtīatū: "Mueste -
līai, kurīnes padarē karas mūsū līaudīs
ūkiui, nešīne sau lygīū pavyzdšīū visēje
šmenījes visumēmēi īsterījeje. Tāip, mūsū
muestelīai karē rezultate buve mīlšī -
niški, mūsū aukes - nesuskaitēmes. Prav -
da, 1949.06.22."

Palygīnkīme šīā "Pravdes" tvirtīnīnā
su tais pelitruku īšvedšīejiāis, kurīais
jie priēš karā atsīdšīāugtī negalēje. Jak
tai patīes Stalīne prisīpašīnīmas, kad ge
mījāus plānus Čerčīllīs padarē ir geāis -
līais muestelīais, kokiū šmenījes īsterī -
ja dar nēra māciāsi. Argi šītas "Pravdes"

tvirtinimas nepasityčiojimas iš komunistine diplomatijos, kuri šaukia, kad JAV - demokracija - ir kare atveju ištosta? Argi tai neprisipašinimas, kad lietuviai teisingai tvirtina, jog kvailą ir bašnyčioje muša?

Be genialių muštelių, kare dėka TSRS ir vėl priversta dalyvauti Tautų Sąjungos veikloje - SNO vardu. Vien Lietuvos, Latvijos, Estijos tautų nedalyvavimas SNO veikloje kalba už tai, kad TSRS diplomatijs ne veltui vete teina priversta švaistyti. Ne veik visi SNO svarstemi klausimai TSRS vyriausybe - kad ir netiesioginiai - klausimai kaip gi iš gyvenime išnyke Tautų Sąjungos nariai Lietuva, Latvija, Estija?

TSRS sutikdama būti SNO nariu tėra Rusija, kuri privalo šią sąjungą sudarančias respublikas parengti SNO nariais. Šios 3 tautos prieš demokratiją nekariavo, iš Tautų Sąjungos nepašalintos, dėlte jų SNO nebuvimas terede, kad TSRS ir į šią organizaciją tepriimta tik tam, kad iš jos ji būtų ir pašalinta.

Te maža: dalyvaujanti SNO veikloje TSRS vyr. igalietini - samdini advokata - Višis Šinski, demokratijos pastangų dėka, TSRS vyr. turēja ją paskelbti save atstovu. Tai irgi tik tam, kad TSRS pašalinus iš SNO Kremlius negalėtų skystis, jog tai tik netikusie advokate dėka; Višis Šinski paskyrus TSRS už. reik. min., už visą jo veiklą palieka atsakinga TSRS vyriausybe.

TSRS diplomatijs prieš kelis metus triumfavo dėl demokratijos nuelaidume Balkanų klausimu, o šiandien pasauli jau stebina linuolies demokratijų šalių teismai. Teismai pravedami komunistinės propagandos triukšmingumu, bolševikinia cinizmu kene - veikiant prieš pasauli tarybiną diplomatijs ir patį Stalina.

Šiuose teismuose dokumentais įrodoma, kad dar antre pasaulinie kare laiku tite buvo

Čerčilie draugas - rusiške klausine pikčiā
čiausias iādavikas. Raike ir Kestevas nu -
teisti uā valstybės paslapčių iādavimā Ti -
tui. Patsai Stalinas tituluedamas Tite mar
šaku, jau patikėje šias paslaptis: prie
Jugoslavijos federatyvinės respublikės pri
juagine visų Balkanų respublikų; Balkanų
respublikų karinės sąjungos sudarymas -
prisijungiant prie TSRS ginklo brėlystės;
kemiferne su antru Jugoslavijoje sudarymā;
iš Jugoslavijos Graikijos namų kare pradė -
jimā; iš Graikijos vaikų grabimā ir jų Ju -
goslavijoje apgyvendimā - šitų vaikų gy -
venimā Jugoslavijoje užfiksavus kine filme -
se, patsai Višinskis tas filmas demonstru -
ve SNO gen asamblėjeje. Iš čia aišku, kad
iāduedamas Tite demokratijai jam patikėtas
paslaptis kartu iādavė ir tas, kurias Sta -
line įgaliavimu jis gavo iš Raike, Keste -
ve. Aišku, mūdiemiai liaudies demokratijos
šalyse teismai Staline garbę bolševizme
uāvaldytose šalyse gali iāgelbėti, bet
laisves žemijes akysa visa tai rede, kad
Stalinas tėra aferistas, gobās uā save kal -
tes sušandyti save artimusius.

Ne tiek žmogaus pretā stebiam Raike ir
Kestevė teismai, kiek Čerčilie - demokra -
tinės diplomatijos iāvalgumas. Juk, jeigu
rusiškasis bolševizmas būtų ir po šio kare
paliktas senese sienese, jis vėl dešimtme -
čius būtų galėjęs raugti žemijes gyvenimā
bolševikiniu komunizmu. Leidus jam prasi -
plėsti pačioje jo jautriausioje vietoje,
ne vien tai įgalina parengti Kremliui treč
čią atome bombā - Atlante pakta, bet ir
patį komunizmā perskėlė į bolševikinį ir
pasaulinį.

Čia jau demokratinių žnelaidų suma: Ato -
me bombai dabar sudaužius Kremliū, bolše -
vikinis komunizmas ne tautų iāvaduojeju
paliekamas, bet tikru tarpusavyje besirie -

jančiu žvėrynu.

Kai ir šite akvyvaisdeje Višinskis dar ga
li kalbėti apie nuolaidas, je duendavys
Malenkevas 49.11.06. žmoniją pastate prieš
šią prebelmą: "Negalima užtikrinti eurepi-
nės ir, vadinas, ir tarptautinės taikes,
jeigu nebus teisingai išspręstas Vekietii -
jes klausimas".

Iš šite Malenkeve pareiškime miškėja, kad
Kremlius tik dabar tepasate tai, ką demek-
ratinė diplomatija išsprendė antre pasauli
nie kare eiges metu. Kad tarptautinės tai-
kes atšvilgius svarbus teisingas Vekietii -
jes klausime išsprendimas, kad šitą teisin-
gą išsprendimą ir pati Vekietija suprastų,
tam ši nacija ir padalinta. Vekietija tik
tada supras kare pavejų žmogaus gyvenimui,
kai pati patirs tuos kare padarinius, ku-
riuos jes vaikai įvairių karų atvejais pa-
lieka kituose kraštuose. Šitas padalinimas
Vekietijai lenia pirmašias būsimoje kare
dianas. Netenka abejeti tue, kad tes die-
nes ir šią tautą atgesins nue karų geismo.

Tik ne vien Vekietijai parengtas kelias
į žmogaus gyvenimą, - ryškus tam pavyzdys
ir Kinija. Šitas milžinas žmogaus gyveni-
mui tik tada tiks, kai patsai save ranke-
mis per save žemą perneš kare pragarą. Re-
gime, kad tai sąšiningiausiai jis ir atlie-
ka.

Jeigu kas kiti nerėtų Kiniją atvesti žmo-
gaus gyvenimui, tie labai greitai galėtų
virsti Kinijos skausmu. Būdinga šiam atve-
jui Liu-Šae-Gi šiuometinėj biršielie mėn.
"Tiesej" spausdiata kalba. Šita kalba tai-
kinta kevejančias kinų komunizmui, belše-
vikiniu brutalumu puolant Tite. Tai sake,
kad kinų komunizmas, žengdamas į "perga-
les", jau klausia, - už stalininį ar už ti-
tinį - kinišką komunizmą kevejanč? O kas
gi bus su Kinijos komunizmu tada, kai Krem

liū atome bomba nupūs? Ar ir Kinija tada
sieks pasaulie uvaldyne, kaip te šiandien
siekia Rusija? O gal kiniška komunistinė
valstybė galės laikytis ir kapitalistinio p
pasaulie apsupta? Darant galutinę išvadą
apie Višinskio klaidėjimus - apie nuolaidas,
žmogui tenka nulenkti galvą prieš tą demok
ratinės diplomatinės meną, kuriuo naudėda -
masis Čerčilis sugundė Staliną pasieikinti
kemisterną. Šite dėka atsiradė ir Tite, ku
ris ir belševizmą aprubežiavo "didžiesies"
Rusijos idėja - komunizmas tautimiu žmogaus
apsisprendimū. Tautų bendruomenė tėra Tautų
Sąjunga, kuri šiandien vadinasi SNO.

Šitai supratęs ir Višinskis, 1949 m. pa
sibaigus SNO gen. asamblėjai, spaudes atste
vams pareiškė, kad jis negali būt patenkin
tas SNO darbas. Jeigu politikas nepatenkin
tas darbas, kuriuse savo veikla patsai
aktyviai dalyvaujan, tai, - arba jie nepoli
tikas, arba tas sutvėrimas, kuris pamatė,
kad patsai prisidėje prie tų darbų, kurie
jam kartuves pastatė.

Šiam atvejui būdingas 1949 m. uės. reik.
min. tarybeje šitas ševine pareiškimas: "Aš
tikiesi, kad, kai bus sušauktas sekantis
uės. reik. min. tarybes posėdis, mes galė
sime pradėti darbą kitoje, palankesnėje
atmosfereje, kada mes žengsime keliu pasi
tikėdami vienas kitu".

Tada amžių knyges atverčiant 1950 metų la
pą, ant je iškyla: P a s i t i k ė j i -
m a s .

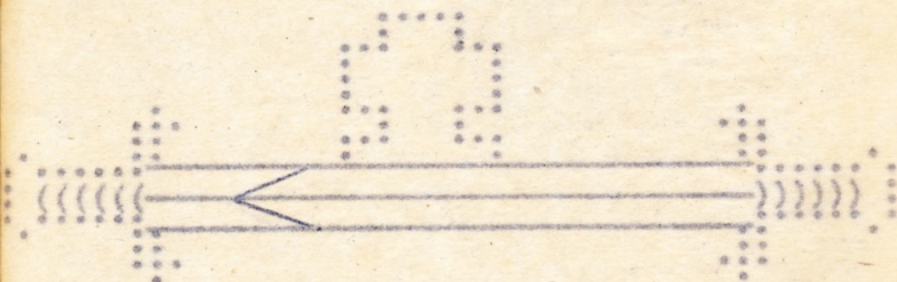
Tik šitas pasitikėjimui garantuoti, pra
plėta ir nūdienė Rusija. Rusiškąjį belše
vizmą tegali susieikinti tik tas, kas jie
yra gyvenimas - rusas. Jeigu rusas save pla
čia dvasia, viską pernešančiu gyvenimu bel
ševizmą, kaip save dalį perkeltų į rusiš
kas beribes, jis paliktų rusiškąjį jėga, ku

ries jokia žmogaus jėga susikinti nesteng
tų.

Balsi žmogaus gyvenimui ir ta rusiškeji
jėga, kuri MGB nagane pagalba graso žmoni-
jai, turi atitelusai nue Rusijos sienų. Tik
belsėvikišką tautų okupacija, SNO višimaki-
nė veikla, žmogišges gyvenime drunatimas
streikais, amų karais visoje pilnameste pa-
teinama ant Rusijos atono bombos panaudo-
jimą. Tai rusiškai jėgai - auteloziai nue
save tėvynės ribų - neša gyvuliškes pasi-
kes padarinius.

Demokratijai gražinus šitą jėgą žmogaus
gyvenimui, ji žmogaus gyvenimui gražins ne
vien Rusiją, bet anšiams iš žemaijes gyve-
nimo ir komuniamą iorūus.

Saugedami žmogaus gyvenimą saveje Tėvy-
nėje, mes drąsūs žvelgiame į 1950 metus.
Kamčia ir ištvėrnė už laisvą gyvenimą sa-
veje Tėvynėje, anšiams Lietuvai garantuoja
K e p r i k l a u s e m y b a .

V Y Ć I Ū

P R R

Nr. 1(7)

K B L I Ū

SAUSIO 15-JI

L i d i j a

Tiktai Vienusio traukinys
šiuo diena kalba lietuviui, -
karštygiai, karštygiai, karštygiai, - kuris veža
jaunus gimnazistus, padėjusius Klaipėdos lie-
tuviui po septynių šimtmečių paskelbti pa-
sauiui:

- Lietuviais esame mes gimę,
lietuviais norime ir būt.
Tą garbę gavome užginę,
jai ir nelaisim mes praūt!...

Išsiutusi audra vėžia jūrą kalvais, - užde-
ga jauną į laisvę, per kalnus, beribes, jū-
res viesulą - lietuvišku aitvaru nuskrust į
pasaulį, išvysti kraštus neregėtus, už jūrių
marių sutikti žmones ir jiems pasakyti:

- Lietuvis, žmogau, su tavim broliu į sau-
lės gyvenimą kilt pasiryšęs! Kas tau - kas
lietuviui į laisvę gyvenimą bandytų kelią pa-
steti, - kilsim karštygiais, kad murnačią
vergiją laisves jūres gelmėse skandintume!

Klaipėdos uoste supas laivai, - jie atvežė
lietuvių užjūrius lebius. Iš Klaipėdos uoste
išplaukia lietuvis su savo turtu. Kaip tai
dar nesemai, ves keletas metų praėjo, lietu-
vis tetike svetimųjų armijų pūkų saldetėliu
tebūti; į svečias šalis slapuku išbėgęs,
svetimos jam šalies pravardžiuojamų piliečių
likti. Savo diena, - jūrų sakale akiai į jūrų
žemėlapius žvelgia lietuvis; je lietuviškes
komandos klausė žviturus, prie laisves jūres
laisvu augęs irgi lietuvis; plaukia lietuvis
ki laivai iš savų vandenų, kad svečiuose jū-

res keliais nukeliavę lietuviui žmogaus gyvenimui tartų:

- Už tave gerą, tau save geru atmekam! Žemėmis vieni antriams rankas paduodami, žė mės gyvenimą saulė gyvenimui žėgūi paversime.

Išdidus lietuvis prie save jūres suste - jęs. Savas kraštas, - kaip rūtų darželyj nurinus sesulė, - pasaką Neringa sudžia: iš vienos pusės Baltijos jūra, antrą jos šoną Kuršių maries apjuosia. Vakarui tylant leidžias žvejai į marias. Virš laivų stiebai, jų viršūnėj išdrešta vejapūtė. Jau vien šita gražuelė sake:

- Čia lietuvis dvasia išsakyta!

Dailus verpašiekas pas mus jau retenybė, lietuviške darbe margučiais daugiau jau nu, ziejai didžiūjama. O čia! Kas laivas, te vejapūtė už kitų laivų gražesnė. Piktai am - žiai lietuviškes dvasies iš Neringos žveje išgraužt galėje. Neringos žvejys lietuviui breliui kalba:

- Vekietis mus kailį nue čia iki čia nė - rė, - rankes nestu nue galves iki padų save kalbą palydi.

- Amžius čia buve tave Tėvynė, amžius ir bus ji tava! - tenstant vakarui jūres bang - ges kalba balte smėlio krantams. Tarytum grejant karžygių vargenams, amžių giesmę girdžiu:

- Rangesi banges šalia Karžygių...

Lietuvi! Kai būsi Klaipėdej, kai Neringos kepas aplankęs, išbraidęs gintare pakrančio smėli, gaiviatis vien sūriu jūres oriu nė - rėsi, nueiki prie Karžygių mieste - prie Krelių kapų. Aš tikiu, kad ir nuešminusie lietuvis priešė, kad ir belševike ranke nekils prieš tą lietuvis auką. Aš tikiu, kad vasarė ir dabar ten žydi našlaitės, kurių niekur kitur tekių gražių nerasi.

Kaip Vilnius lietuviui šventas Aušros

Vartais, kaip Kaunas save siela slusėja Ka-
re Maziejans sedely, taip čia rasi tu Klai-
pėdes dvasią. Kaip didingas Vilnius nuo Ge-
dimins kalne pažvelgus, kaip buria tave Kau-
nas maktį save šviesomis komanu skęsdamas,
taip tave lietuvišką dvasią į Lietuvos sa-
šius nukels šita Klaipėdes žemės šventovė.
Tu iš čia klausysi, kaip jūra, Metimėlė, sa-
ke save dukrom - jūrų marių bangom - smėlių
šekį šekti, lietuvių burti, je dvasią vilie-
ti, plaukti, skristi į tą pasaulį, kur smėlių
puotej Jūratė ir Kastytis tėvų - protėvių
kalba lietuviui šauka:

- Kas mirė už save Metinos gyvenimą, tie
jiems duota Metinos meilė atidavė save že-
mei, kad ji Karžygių - dievų sūnų Metinas
smėliais gimdytų.

Klaipėdes Brėlių kapai - Lietuvos Partii -
kane smėlių gyvenimas.

Lietuviai pavergti kryžiuotis ėje per Klai-
pėdą. Daug Lietuva turėjo didžiųjų kunai-
gaikščių, kurių valstybės sienės nuo Palan-
gos krašte iki Juodųjų jūrų siekė. Jie ugdė
Lietuvės didybę, kad iš viso pasaulyje jėga
remiamų kryžiuočių, išvaduočių lietuvišką
Klaipėdes kraštą. Mirė seni - didingi kunai-
gaikščių laikai, gimė naujas artejų gyveni-
mas. Artejėliniai sau gyvenimą iš milžinų va-
lies atkveti turėjo, - paminklai byloja
apie tuos, kurių kelis š. andien keliauna
Lietuvės Partizanas.

Tarytus nuo Klaipėdes Brėlių kapų, arte-
jėlis nuo lietuviškos žemės žvelgia į save
gyvenimą. Žiauri audra iš rytų - iš šiaurės
drąske lietuvišką sielą, - kažkieno žvilgsniu
lietuvis save gyvenimą regi; nuo Kuršių ma-
rių, Baltijos krautų per Lietuvą siaučia
vėjelis:

- Klaipėdą gavom mes save krauju...
Lietuvi, ar nors vieną atėdusi esi gavęs
ne save krauju?...

Milžinų laikai siaubia žemę, - tada lietu
vis buvo kaltas, kad milžinams gyventi ke-
lią pastoje. Keveje prieš milžinus lietu -
vis lietuvisi pirke milžinų dvasių, kuri
1923 m. sausio mėn. 15 d. įredė pasauliui,
kad te, ko nestengė didieji Lietuvos kunigė
gaikščiai, tai pasiekė Lietuvos artejėlių
gyvenimas.

Artejėlis - žmogus. Didysis karas gyveni-
mui atnešė Vilsono punktus. Šitie puaktai
kalbėjo už tai, kad prasideda žmogaus gyve-
nimas žemėje. Vilsono puaktai ir mums pra-
kalbėjo, kad turime teisę žmogaus gyvenimu
gyventi.

Tik ta teise naudėdamiesi mus supantieji
"milžinai" skelbė, kad mes tesame vergų ša-
lis, - nuo amžių su vergija suaugę, - teugdy-
sim žemės vergijos pradą. Sausio 15-ji pare-
dė, kad ir septynių šimtmečių vergija nepa-
leakė lietuvis dvasies vergus gindyti - ver-
gus save žemėje ugdyti, - šita dvasia įamži-
ne Brėlių kapus - amžių kalbą žmonijai:
- Amžius budėję - laisvę laisvėjam!

Kile žemėje klasta - belševizmas. Daug
pikte jis atnešė žemei. Daugel Motinų ver-
kia vaikų, kurines belševizmas į amžių už-
sarštį - į amžių gyvenimą perkėlė. Belševiz-
me klasta atėje panaikinti žmogui teises gy-
venti žemėje, - prieš belševizmą iškilo At-
lante Chartija - žmogaus teisės apgynimo
pareiga.

Lietuvos Partizanas - Atlante Chartijai
įgyvendinti žemėje K a r š y g i s ; Klai-

pēdes kraštui Lietuvas Partizanas apgina tō
teisā, kuriā iškeveje Klaipēdes Sukilēlis .
Šīte teise: Lietuva bus laisva, kai jes
laisvės Karžygius laisva lietuviška jūra ug
dys.

Šīandien tiktai Vienuelie trankinys kalba
lietuviui, - karžygiai, karžygiai, karžy -
giai, - apie tues, kurie save krauju pirke
lietuviui laisve žmogaus teisā prie amžiais
neriastančios Baltijos jūres. Baltijos jūra
ir šīandien nurimti negali, - Baltijos gūdų
ešimā perrēkia maskelians krikamsi, kurie
ir už šī ešimā gūdesā jam je likimā išsākē.

Sugertas lietuviškes žemės Klaipēdes su -
kilēliū kraujas gimdē Lietuvai Partizane
Metinā. Partizanas - žmogaus gyvenime tei -
sēs K a r ž y g i s, - Lietuvos Partizanas
prieš šešis metus paskelbē žmenijai, kad ne
išvengiamas žmogaus karas prieš kenuzinā.

Žmenija kyla kryžiaus karui, kad amžiams
laisveje jūroje belševizmā prigirdytū, kad
amžiai kalbētū apie tues, kurie save krauju
perka žmegui laisve gyvenime teisē:

- Karžygiai! Karžygiai! Karžygiai!

Klaipēdes sukilēliai save krauju pirke
lietuviui laisve žmogaus teisē... Šīta tai -
sē tai išugdē Lietuvos Partizanā, kad tō
teisē apgintū, - jie visū tautū kalbenis:

- K a r ž y g i a i, kad lietuvis arte -
jas saveje žemėje lietuviškā duonā augiatū!
Karžygiai, kad laisvas lietuvis jūrū mariū -
pačiujū vandeny sakalu plaukdamas, virš save
laive audrspūčiui išskleisti Lietuvos tri -
spalvę iškeltū! Karžygiai, kad lietuvis už
savā duonā iš svečių šaliū Lietuvos gyveni -
mui labius parveštū!

PARTIZANO RYZTAS

Rudens lietūs ir šaltas eras Tautvilie Partizanų dalinį iškelė iš miške. Dalinys apsistoje pas ūkininką. Pasidžiovę šlapius rūbai ir sargybą išstatę, Partizanai nuėjo pailsėti.

Ryte Tautvilis nuėina į kambarį pasiimti rūbų. Tą dieną spyliakę siautė rusai. Prisiėngdami apaugusios upės krantais, sargybinie nepastebėti prisiartina ir prie se dybes. Susitikę tarpduryje du rusų žvalgai šeiminingą klausia:

- Yra banditų?

Tautvilis iš pistoleto leidžia du šūvius į rusų sakydamas:

- Še tau banditų!...

Vienas rusui kritus, antrasis bėga laukan. Sargybinis laiku pastebėjęs bėgantį rusų nukerta. Šėkdamas Tautvilis per langą, sukenanduoja vyras veržtis laukan. Į šėkanti per langą Tautvilį rusas iš kulkesvaidžio leidžia seriją, bet nepataiko. Įsitvirtinęs rusas už namo kampo šaukė. Tautvilis, apkaičiavęs kulkesvaidiniuke padėti, per namo kampą iš vek. sturagevėre jį nukerta. Nutildęs kulkesvaidžio ugnį, tue padeda vyras be jokie sunkume išsi - veržti į lauką. Susikevęs dalinys dar čia pat prie namo nukerta 7 rusus. Degančiame namo kepa rusų lavonai.

Besitraukiant į uždangą, priešė ugnis mirtinai pškerta Brolių Alūną. Ne visai dar sugijusį - sušėistą prieš keletą mėnesių - Brolių Perkūną, priešė ugnis nukreipia nue dalinį į priešingą pusę. Apsupę rusai Perkūną liūte balsais šaukia, kad pasiduotų gyvas. Perkūnas turėdamas dvi granatas, viena jų sviedė į rusus sakydamas:

- Ne! Lietuvis nebū vergu Staline vai - kams!

Spregusi granata užmušė vieną rusą...
antras spregimas... Brolis Perkūnas išsi -
skyrė iš gyvųjų tarpe.

Už uždauges pasitraukę partizanai ir jau
prieše nebekliudėmi, regi Brolie ryškų. Jų
širdies balsas sake:

- Tu žuvai, kad numyse šave dvasia anži -
nai liktų gyva.

Gelevisis

MOTINA IR VAIKAS

Dienejant pas ūkininką, įbėgus nepažis -
tama meteriškė sake:

- Penučiai, nesupykit, kad aš čia išibre
viau! Aš tik numaniau, kad čia esama mūsų
brolėlių ir atsiakubinau pasakyti, kad ru -
sų pilnas kaimas. Krata net mažiausias se -
dybas.

Padėkeję nepažįstamai už pranešimą, nu -
traukiamo į šalį, į žaliuojantį mišką.

Pe kiek laike stovyklaujame nedideliame
krūmelyje, - apylinkėje, kurioje teveikė
vien MGB. Mus pastebėjo piemuo. Jam iški -
mė:

- Jei ką pastebėsi, berneli, pranešk
mums...

- Gerai, gerai, pasakysiu, penučiai! -
perkirsdamas mūsų kalbą ptitariai vaikas.

- O jei pabėgai ar ...

- Mirtis, mirtis..., - šaukia liegudamas
galvą piemuo.

Maėjus vaikui prie galvijų, pastebim, kad
krūmais prisidengdamas "bičiulis" bėga, net
skrebukai je pasikėlę, - tikras šikšmespar -
nis!

Pamatęs tėvus kaž ką pasake ir krypta
nieptelis link. Tėvai susikrevę visą mentą
tarša paskui vaiką.

Pe ilge žygis ilsėdamiesi šaakučiuoja -
mės. Senutė mielą žvilgsniu sveikina mus -
ji atnešė mums piene.

Eriš mane ir vėl Partizano Metina...
- ... vaike, o kas gi tavo Metina!...

Džiungis

Dūkų Partizanų targe paplitusi kariška,
šiek tiek supartizaninta daina, kuri Džū -
kijoj dainuojama, kaip Dūkų Partizanų Him -
nas. PRR redakcija melškenčia jos nepatal -
pinasi šie Nr. skiltyse, prieš tai suteiku
si jai grynai partizanių charakterį. Štai
ji:

Ar sminga, lyja naktį, dieną,
Ar šaltis kauste,
Žinan aš laisvės kelią vieną, -
Kevet dėl jos rinklu.

Mes Partizanai vyrs į vyrą,
Mes viešpačiai miškų,
Ar daines skamba, švinas byra,
Mums visados ramu.

Į pergale ryžtingai žengiam,
Sirdis pilna garbės,
Aplink granatam apsisponę...
Ranka nesudrebės.

Drąsa ir ryžtas spiadi aiškiai
Akyse ir veidnes,
Valia neungalima reiškas
Tėvynę atvaduet.

Mers Sąjūdis žaunus, gerbiagas
Sudėje daug aukų,
Bet vyrų jam maraių nestinga,
Didvyrių, Karžygių.

PRR Redakcija kviečia ir kitų Lietuvos
Kraštų Partizanus, ką nors parašaus turin -
čius, pasigersinti.

.....

TĖVYNEI ŠAUKIANT

Ž i e š u l a

(Penkių metų Žiežirbes)

Metai - Amžių Pasaka

Atiduek Tėvynei, ką privalai!

Kaip seną tėvą vaikas žiemai iš
veda miškan ganytis, taip mū
diena atvedė mane prie nemarių
gyvenimo parymėti. Regiu, - tai Amžių Ses -
tas!

- Už ką, Viešpatie?
- Likimas tyčietis neri! - Nūdiena kalba.
- Esu lietuvis, dėlte netikiu, kad liki -
mas žmegui daliaj lemia.

- Už tai tavo gyvenimas prieš tave Tėvą
pagerbė je sūnų, - girdžiu iš amžių kalbą.

Tėve sūnus - Partizanas. Taip, čia dau -
giau negu Tėvynės patrietas. Patrietas -
kas iš meilės Tėvynei save darbus jam suke
ja; Partizanas - save krauju galvina žemę,
kad amžius jeje Tėvynės patrietai augtų -
Partizanas save žemei atiduoda Meilę, ku -
rią jam je Metina įalsave; Lietuvos Parti -
zanas - nemarių žmegaus amžių sūnus.

Amžių gyvenimų Trys Karaliai eina. Manu.
Dar nesenas laikas. Jų žvaigždė ir mane
veddave garbint kūdikėli, prieš kurį klau -
pus piemenėliams, skubėdave ir karaliai sa
ve garbę atidueti. O šiandien! Kas gi čia
dien su manim artimu klaups garbinti vieš -
pačių Viešpaties?

Supasi smaigės. Kaip vyšnių žiedai neti -

nas dienej baltai patalą kleja. Metines Die
na!... Žai meiliai juokdavos Metulė, kai,
vyšnių žiedams ant jos byrant, sveikindavau
ją jos dienoje.

Juokiasi... juokiasi ir žiemužė pametėle
kukčiedama, kai ruskiai kaukdamai mane veja-
si, - ragames šėki šėkdama dejuoja, kai rus-
kių kuklesvaidžiai į mane atgręžti kvatoja-
si. Žiema ne padėkes maldā, ji - kietas ma-
ne pasninkas.

Kartais pasitaiko, kad ir pametė save šir-
dį parodo. Pasikvatojusi žiema iš manęs,
piktai pašvilpauja ir ruskiams keikiantis -
mane pėdsakus sunaikinus. Kai tylią naktį
Viešpatį garbindamas Tėviškės žeme keliau -
nu, ji žvarbiai kandžiedama ruskius nuveja
juos nue man parengtų pasaly. Užverčia pata-
lais ji ir urvelį mane, kad šaltukas je
Staline širdis nesušaldytų.

Vistik, žiemužė, ners ant tavęs pykti ne-
meriu, bet su tavim klaupiti prieš Viešpatį
nemansu. Tu lygi ruskiui - mane žemei ne an-
žina. Klaupdamas prieš mažinatvę jokie gy-
vulie greta savęs nepageidauju, - nepageidau-
ju artimu te, kas ateina ir pračina, - kas
žveris meka būti, mane nue te mane Viešpats
apsiginti veda.

Saldamos mintys vakare prieblanden supa -
si. Čia pat Sesulės švilgnis mane bučiuo-
ja. Ji ima man iš rankų jai ir Kreliams ra-
šytą grematą. Sesulė juokiasi:

- Manimi nesirūpinkite, - aš jau aprūpinta
penkieliką metų. Dvidešimt penkių man nega-
lėje pritaikinti, nes ir šliūbe dienoje te-
kalbėjau, kad išteku nekalta.

- Sesue! - širdį sugėlus miškui šankiu.

- Aš prašiau Metines, kad ji ar užmane
pasimelstų prie keveje kritusio Tėve, Kre-
lie, Sesers kape.

- Tave Sesė tavęs išsiilgusi!

-Su šita, kuri grėisėj kanerėj, aš per
sieną pasikalbu. Ji gaus nedaugiau kaip de-
sintį.

Laikė šuoliais, lyg į jūrų gilumas, mano
mintys neria.

- Šaltas Sibiras!... Sniege pusnys paslap-
tį užverčia... Tu, paslaptie, šventam ryžte
buvai palaima.

- Aš pranešiau seserei, - ji mano žygi tų-
sės...

Sibiras!... Ten žemės mano žemei lege ši
širdis gimsta... Ten mano artimieji nera
vieną, vienintelį kartą, nera prieš mirtį
trekšta sečiai pavalgyti duenas.

- Eglute! Tave seseris, kaip ir mano bre-
lius, piktas kirvis iškirte, kad jų karštu
gyvenimui atšildytų mūdiešes valdeve ledinę
širdį. Tu likai save kareis saugoti žemės
gyvybės pradę, į kurią, kaip save gyvenimą,
laisvas lietuvis sėdins tau seseris. Šian-
dien garbinti Viešpatį būki mano sesue. Pla-
čiom skarem saugegi mano nue piktų vėjų, ir
už vėjus piktesnių akių, tai žemės gyvenimui
nes abu liksime.

- Jaunas uesi! Patrukai bebėgdamas puešti
miške, - patrukė ir mano breliai, kurie su
laisve Lietuvai skubėje. Amžiams užmigusias
tave akys neregės tekančios saulės, - tik -
rai, uesi, neregės laisvės džiaugsmo tie, ku-
rie už laisvę ankotis pabūge. Uesi, likai
malka? Ką gi, - kur esi - tue ir būki. Tave
dėka aš ir šiandien garbinsiu Viešpatį.

Trijų Karalių išnaktį, trise ir mes Vieš-
patį garbinam. Džiaugiasi uesis liepsnėmis
save: dulkė buvęs - dulkė virsta ne be nau-
des - savą šildę. Žavi eglė liepsnų žaisme.
Liepsnoms kylant - juokins jaunamarte, lau-
žui mažėjant - supas šešėliuose, kaip sesu-
lė prieš ištekančią. Žavus ir aš sut išmelie
lašinėlius kepdamas. Argi Lietuvoje kada

žmogus badauja?

Žvaigždėms blestant gasta laužas - švinta Trys Karaliai!

- Ašuele, aukštai žvelgi - teli regi! Ke taip skamba miškas? Negi per jį Trys Karaliai skuba sveikinti tekančios saulės.

- Klumpa arkliai! - sudejuoja ašuelas.

- Argi jau ir gyvuliai maldai klaupia?

- Oj ne! Skaudu girdėti, kaip juos kei - kia; gūdu regėti, kaip jie betagais čaižomi ant gruede klumpa.

- Mame girių didybe, kažką kaisaus regi!

- Taip, miškų karaliau! Seclenktynių suvaryti vergai, arkliai nepajėgiamas vaš - mas krauna. Arkliai klumpant nelaimingi dejuoja, kai šautuvais jiems grąsu už save tąšą.

- Lietuvi! Ką šiandien tu galveji apie save karalių, kuris viliedamas tave regist ruetis, žadėję tau laisvą ir setų gyvenimą!

- Motin! neverki manęs. Aš sau žmogus. Verki save vaikų, kurie nužemintais talkininkais privalo užmiršti, kad šiandien jų tėvų didžioji šventė, - Trys Karaliai.

Net kalba šūnų alasas apie vakare ramumą. Kuris pastaugdamas, kitas klaikiai kaukdamas lydi skrebus, šios dienos talkes telkė jus. Šūnų triukšmui telėjant, atsidūsta ne tik miškas, bet ir je palaukėję dažniau švi svirtis girkėteri, varstamų durų grejimas pasigirsta. Tai ženklas ir man, kad laikas nakties ramumui pasirūpinti.

- Kerže pūsdre, į laužą siūlaisi! Vargas tau, - tu - skrebas: amžinai pagiriejančiu rankas nusvėręs griuvai į liūną, tai, drie žams per tavo kūną repejant ir sušvink. Ne dūmų amžinai išduedančių, bet gaivinančios kaitros Partizane laužui reikia.

Valdevui užtenka dera kure, Prieš mane guli mesiai ir alksniai tokie pat beža. -

džiai, kokiais šiandien į save patalus grįs
į stotį lietuvišką medį nuvežę. O secleakty-
noms gale net ir nesimate! Sake, kad tai va-
dų galybė. Tai kvaili tie vadai! Juk tai
malta! Dabar suprantu, kodėl žmogus pakoręs
vadus juos ir sudegina.

- Lietuvi, argi nereikia sudegiati tas, ku-
ris tave malta verčia?

Tyli... lietuvis kastrus - jis laukia...
Tai tyliu ir aš, - liepsnėki, lauže!...

- Eglute, ir vėl šešėlių burtais vilieji
tu mane. Dėkui! Naktis prie lauže ir mane
laimės pasaka. Sikit šon, svajenėlės! Skri -
sia į pasaulį į dangas kilsia, viską iššval-
gę su geru griškim save žemės bučiuotų.

Tartus Amžių Pasaka prie mane mane vadus.
Taip. Tai nerėčiau visų aš paklausti, argi
jis panašus į kitų šalių vadą.

Vadui brėliai padeda nue pėčių nusilinti
sunkią našta, - Jis ejo didelį kelią, kad par-
neštų man ir sau lietuviškes duenes.

- Dėkui Tau, Viešpatie, už Lietuvos Amžių
Pasaką!

O, visgi, graži ta Pasaka naktį prie lauž-
ė. Prie lauže ir gera, kai žiemą iš žygio
grįžęs ir Vadas gali prie jo šlapius antus
išsidžiovinti. Lauže atekaitoj kaip vargas
miegam ir į svają grįsti.

Lengva svajūnė skrajužėlė. Kaip gi greitai
ji tave muncša ir į ten, kur ne mūsų šalis,
kur nėra Nemuno, Neries, Šventosios pakran-
čių pušynų ir artejėlio, rūpintejėliu ryman-
cie prie save viensėdėlio. Kile juk ir tų ša-
lių sūnūs prieš žmogaus vergėją. Tikrais
arais jie save Dangaus siekė. Tik, kai arais
išsidabingę į žmogaus gyvenimą žmonėmis eiti
turėje, jų penybę išduodęs pasidabinkas pa-
grasė jų likimui. Be žvaigždžių, be titulue-
tų parašų aklių minių vadais jie būti negalė-

je, - nusipėstingą akleį minieį ir patys žuve.
Ir laimingi jie, - net ir mažiausias žmoniškumė krislėlis jų iš minies išskirti negali - jie tikrai save vertybę geriems laikams išsauges!

Laužia vadas atsineštą duoną pusiau ir mes abu ją valgėme. Setūs mes kūnu ir siela.

- Vade, Tu mane Brėlis, bet, teatleidžia Tau Viešpats, - Tu nežinai, ką darai!

- Mėnesiui ramūs, - akimis Vadas lainina duoną.

- Dėl duonos kąsnis man ir sau, mirties p pavejui save išstatai.

- Atstatytas ryšis - žygie sėkmė! nuo Vade ir Brėlių veidų šešėlius laužas nugairina.

Tu Brėliams į Vadus tiesi kelią tam, kurie likimą piktam išduoda je mylinesies - skardinės žvaigždutės!

- Tik dėlte milžinų gyvenimą jie gyvenė, kad nekėje tekiams mažutėliais būti! - nerdamas šešėliuose miškas švėkščia amžių pasaką.

Rimsta naktis didybėje save. Tarp medžių šakų supasi snaigės, - kaip Metinos Dieneje vyšniams žydyti!...

Muriamusi dvasia pas mane karaliūnus skrenda... į Sibirą... į tėviškės miškus ir laukus... mūsų visų namai - tyrumės ir geries...

Užbėga ji ir į tuos laikus, kai Metina mane veddavė į bažnyčią paredyt sidabre varpeliais skambinančių mažyčių kunigėlių.

- Metule, tai nerėčian tekiu kunigėliu būti!...

- Vaikel, mane širdis džiaugtusi!...

Ech, ta ašara!... Ke labiau jez vengiu, tue dažnesnė ji mane viešnia...

Žygie nuevargi, Brėliai miegu ilsina. Pir-

mu stovykloje buvė Vadas. Laužą pakursčius pulkų pulkais žiežirbes kyta.

- Žiežirbes ir snaigės supas tarp medžių šakų!...

Taip, - penkių metų mūsų gyvenimas. Žiežirbes pas Viešpatį Brelių - Sesių dvasies kyta, snaigėmis leidžias Dangaus Angelai.

- Žiežirbes ir snaigės - Angelai ir dvasies supas virš Brelių gyvenime!

Keliasi dvasies Viešpatį garbinti, Angelų patiktes žengia žemėn žmogaus stiprinti. Lauže liepsnes - mūsų gyvenimas, - ir klai - kiausia naktį nue į miškas švinta.

Šalna. Iki ašarų paėdusi šalna šeštų metų rytui kelia. Bunda jauni veidai. Gilios raukšlės juose, pasusius pražįstanti šarma kalba, kad šalnes nebejus ne vieni metai žmogaus keliu keliauta. Keliasi Breliai nauje ryte sveikintų:

- Išliesia daugiau prakaito, tada mažiau tekės mūsų krauju! - naujam rytui Brelių byla.

- Breliai! Jumis pasitiki ir Laisvų Tautų Dievas. Laimingas tas, ką nūdienu atvedė prie Jūsų Nemarus Gyvenime parymeti. Tai - Amžių Pasaka.

- - - oOo - - -

NAUJUOS METUOS ŽYGIS

Tyli ir žvaigždėta 1947 Naujų Metų naktis. Pas mane atvyksta Partizanų dalinė vadas su dviem keves Breliais. Su svarbiais ir skubiais reikalais turi vykti į kaimyninį dalinį, stovintį miške. Praše mane palydėti, nes patys neatrasią kelie. Truputį pakalbėjus, kel aš kelienei pasiruošiau. Žygiuojame. Nutarėme užėiti pas vieną man ge-

rei žinimą kaimyną, - prašyti pastetės, kad
pavežtų iki miško.

Užsinašo. Aš lieku sargyboje, kel Bro -
liai sutvarke reikalus. Šeimininkas skubiai
pakinke arklį į reges ir mes, girgždančių
žiemes sniegu, važiuojame. Bėris geru keliu
smagiai bėga, mėtydamas sniegą į reges, o
šeimininkas vis dar ragina. Bevaziuodami su
laukiame dvyliktos valandos nakties. Įvažiuo
žiujame į kaimą. Kaimo mokykloje pasigirs-
ta girtų stribų bliėvimas ir šaudymas. Kur-
ne-kur pasirede žmonių sukurti laužai: tai
degina senų metų visus patirtus vargus ir
kančias; sulaukų Naujų Metų tikisi sulaukti
ir taip laukiamos laisvės ir gale visoms
kančioms, visiems vargams...

Pagauna ir mus ilgesie džiaugsmas. Bro -
liai juokaudami sako:

- Ar ir mes sušaukim pe seriją Naujų Metų
prega!

Keturi balti angelai kaip skriste per-
skriejame kaimą, - menerėdamas, kad kaimynas
pažintų ir įtartų jog Partizanams ryšinim -
kauju, kartu su Partizanais važiuodamas ap-
sirangiu baltu rūbu.

Jau privažiavome sustojime vieta. Atsi -
sveikiname su šeimininku - paleidžiame jį į
namus.

- Taveš taip ir nepažime, tai tau ir kai-
mynas, - juokauja Broliai. Toliau jau pėsti
žygiuojame mišku į stovyklą. Miškas apšvies
tas blankies mėnulio švieses, nepaprastai
gražiai atrede. Eglių šakės sterai apsnig -
tes - linksta į šoną. Užkliudžius jas, pa -
byra ant mūsų tūkstančiai smaigų...

Staiga vadas mestu sulaike mus, - pastebė-
je meseniai nueitų žmonių pėdas. Pasina
truputį į šalį, patyrimėja, pasirede, - pa -
salave burliškai, - rade daug pėdų priminta
ir ant kapstų išsedėta.

Dabar paruešę ginklus, atsargiai, tyliai žengiamo į mišką. Žygiuojame tik man vie - nam žinomas takeliais. Truputį nuklystame nuo tikroje kelio, bet kiek paėję randame tikrus pėdsakus į stovyklą. Dar keletas minučių ir jau prie stovyklos. Nakties tylą sudrumasčia skaudus balsas:

- Kas eina?

Atsakome slaptažedi ir linksmi prieiname prie laukiamųjų Brelių.

- Nesitikėjome sulaukti tekio svečių! - stebisi miške Breliai.

- Atnešėm 1947 Naujus Metus, - juokiasi judrus dalinis vadas. Sveikindamies su Naujais Metais, linkime vieni kitiems laimės ir laisvų 1947 metų.

1947.01.02.

Tauragis

- - - - -

Būdamas landus kaip bolševikinė propaganda, neiškenčiu neišlindęs į kūlės pabaigtuves.

- Išgersim už proletariatą! - pirmą stikliuką šeimaininkas kelia.

- Tai kas gi, tėve, tas proletariatas? - teiraujuos.

- Nagi tas, kuris tesirūpina tik šia diena...

- O dabar - už komunizmą! - antru kūlė - jus ragindamas.

- O kas gi šitas?

- Tai tas, kuris ir šią dieną eina suais kinti...

Iš Amerikos Linas užrašė

- - - - -

T U H I N Y S

Paš.

	Sveikinimas	1
	Į 1950 metus	2
Valkšna	Amžių knygos lapų ver šiant	5
Lidija	Sausio 15-ji	17
Gelvinis	Partizano ryštas	22
Džiungis	Motina ir vaikas	23
	Dėkų Partizanų Him nas	24
Žiežūla	Penkių metų šieširbes	25
Tauragis	Naujuos Metuos šygis.	31
	... Iš Amerikos užrašė	
	Linas	33

--- oooOooo ---